

Aplec del Remei

Cervelló

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Ermita del Remei
Emplaçament Dins del recinte de l'ermita

Coordenades:

Latitud: 41.386049861304
Longitud: 1.9793118650477
UTM Est (X): 414661
UTM Nord (Y): 4582116

Classificació

Número de fitxa 08068 - 183
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Manifestació festiva
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XVIII? a XXI
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Ha perdut el seu esplendor original. Es comparteix alternativament l'organització de l'aplec amb Sant Vicenç dels Horts.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Religios/Cultural
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Juana María Huélamo Gabaldón - Kuanum
Data de registre de la fitxa: dj., 07/03/2024 - 09:42

Descripció

Trobada festiva que es du a terme el segon diumenge d'octubre al voltant de la capella de la Mare de Déu del Remei.

Se celebra missa a l'altar del replà i després es fa un aplec al voltant, dins del recinte religiós.

Per tradició l'organitzen un any sí, un any no, les parròquies de Cervelló i de Sant Vicenç dels Horts.

Història

Fins a les darreres dècades del segle XX, hi havia molta devoció per anar a la capella del Remei.

Mn. Lluís Codina i Barnolas, rector de Sant Esteve de Cervelló l'any 1910 fa el relat, en una carta, de com es va desenvolupar l'aplec d'aquell any, amb oradors (Antoni Jansana, de Sant Andreu de la Barca, Joseph Maria Trias, el Sr Jover, el Sr. Puig, el Sr. Puig Bellacasa).

Explica així mateix l'horari dels actes: a les 11, missa de campanya i acabada aquesta el celebrant predicaria a l'aire lliure. A la tarda, a les tres en punt, es resava el rosari i després, començava el míting. Un cop acabat, els cors de les parròquies veïnes cantarien lloances a la Verge del Remei.

Afegia com molts dels pobles que participaven hi anirien acompanyats dels seus rectors i resarien el rosari.

Com a curiositat, el rector de Cervelló, Mn. Codina, també demanava al prevere Mn. Bruguera, de Barcelona, que digués als diversos oradors que podien agafar qualsevol tren dels que paraven a Molins de Rei i que allà hi trobarien tartanes per anar a Sant Vicenç dels Horts. I que diguessin als tartaners que eren els oradors del Remei, de manera que el viatge els hi sortiria de franc, ja que aquells tartaners estaven advertits. "I si els fan pagar -afegia-, jo em comprometo a pagar aquests gastos com també els del tren (..)" (Roig, 2010: 40-41).

En l'època de Mn. Josep Parcerisa (entre 1934 i 1947), s'anava molt a la capella del Remei. El mossèn hi anava acompanyat del escolans. Es pujava l'harmònim carregat en un burro, se celebrava la missa i la gent hi passava el dia.(Roig, 2010):

"Anar al Remei, era tota una odissea, car sovint els camins quedaven esbotzats per causa de les pluges torrencials que els malmetien". (Llurba, 2021b: 241).

Un dels costums i tradicions més emblemàtiques de l'aplec era la participació dels infants en diversos jocs, que es desenvolupaven a la mateixa plaça de la capella. Aquests jocs es convertien en un punt de trobada per als més petits, que gaudien d'una jornada plena de diversió i companyonia. Entre totes les activitats, n'hi havia una que destacava per la seva popularitat i arrelament: el sorteig d'un tortell.

Aquest sorteig, que es va convertir en una tradició molt esperada per tots els assistents, era organitzat per la família Satjés, més coneguts com "els de cal Xiquerret". Aquesta família muntava una parada a la plaça, on disposaven una taula plena de deliciosos tortells. La mecànica per aconseguir un d'aquests tortells era molt senzilla però emocionant: calia comprar una carta, i si la sort et somreia, podies guanyar un dels tortells exposats.

Els infants esperaven amb ànsia aquest moment, ja que no només es tractava de guanyar un dolç, sinó també de participar en una activitat que formava part de la identitat de l'aplec. La parada de cal Xiquerret es convertia en un lloc de reunió, on grans i petits compartien l'emoció del sorteig, creant un ambient festiu i

comunitari.

Segons explica Llurba en el seu estudi de masies (2021b: 240), aquesta activitat tradicional era molt més que un simple joc; representava l'esperit de l'aplec, on la comunitat es reunia per celebrar, compartir i mantenir vives les tradicions que havien passat de generació en generació.

A través d'aquests jocs i costums, l'aplec aconseguia unir la comunitat, reforçant els llaços entre els seus membres i preservant el patrimoni cultural local.

Bibliografia

LLURBA RIGOL, Josep (2021b) Les masies de Cervelló, La Palma de Cervelló i Vallirana. Nèctar Editorial. Torrelles de Llobregat.

ROIG MESTRE, María Montserrat (2010) I Centenari de la Benedicció de l'església nova de Sant Esteve de Cervelló (1908-2008). Barcelona: Gràfiques Llopart.

Enllaços d'interès:

[Video de l'aplec del Remei. 25 de setembre de 1976.](#)

MAS-VILA

Santuari del Remei
Interior

todocoleccion